

Anotimpul iubirii

Florin Pindaru

Anotimpul iubirii

Se cerne omătul în zări aurii
Vestind catastrofa iernii ce vine
În vremea muririi doar tu mai învii
Firav trandafir, sub ceruri străine.

În albul acesta ce-mi șade sub pleoape
Presar tremurand lacrimi fierbinți
Și fulgii mă mint starniți peste poate
Și tu, de asemeni, iubito mă minți.

Întinde în vant aripi înghețate
Păcatul minciunii cuprins în troiene
Îngheață amorul pe buze crăpate
Pecetea iubirii, sărutul pe gene.

Scrisori tremurate trimit către tine
Și inima scoasă, într-un colet
Timbrez anotimpul, fatale destine
Pecetea iubirii, sărutul pe suflet.